

نقاط ضعفی که باید برطرف شوند

نگاهی به نیمه خالی لیوان در دربی ۹۴

بخش ورزش– دربی ۹۴ نیز همانند دو دربی سَلَفِ خود، با نتیجهٔ ۲–۲ به پایان رسید. نتیجه مساوی شد، ولی در این ارتباط چندین سؤال از کادر فنی پرسپولیس و استقلال برای مخاطب به وجود آمده است. سوالاتی که به نوعی دغدغه های هواداران دو تیم محسوب می شوند. این سوالات را مطرح می کنیم و امیدواریم که کادر فنی محترم و دوست داشتنی هر دو تیم، پاسخ به این پرسش ها و برطرف کردن نقاط ضعف تیم های تحت هدایت خود را مورد فکر و تأمل قرار دهند.

چند پرسش از کادر فنی پرسپولیس

در عملکرد درخشان یحیی گل محمدی و دستیارانش در کادر فنی پرسپولیس نمی توان تردیدی ایجاد کرد. همین که یحیی و کادرش توانستند پرسپولیس را به فینال لیگ قهرمانان آسیا برسانند گویای شایستگی آن هاست، علی الخصوص که این موفقیت در شرایطی بسیار سخت و پس از تغییرات فراوان در کادر بازیکنان پرسپولیس پدید آمد. طرفداران پرسپولیس به قول پیمان یوسفی «مِن حیثِ المجموع» از کادر فنی خود راضی هستند و به خوبی می دانند در صورت جدایی گل محمدی و مطهری، جای آن ها با امثال علی دایی، حمید استیلی یا در بهترین حالت مهدی تارتار بر می شود، نه با امثال برانکو ایوانکوویچ و گابریل کالدرون! ولی در بزنگاه های حساس و مقاطع مهمی نقدهایی جدی و قابل تأمل نسبت به کادر فنی سرخپوشان می تواند وارد باشد.

در درجه اول این سوال وجود دارد که چرا پرسپولیس در کام بک زدن برابر رقیبش ناتوان است؟! پس از جدایی برانکو ایوانکوویچ از جمع سرخپوشان، آن ها هیچ گاه نتوانسته

اند در دیداری که برابر رقیبِ خود گل اول را دریافت کرده اند یا به نوعی عقب افتاده اند، کام بک بزنند. در حقیقت بازگشت و کام بک زدن به یکی از سنت های حَسَنه سرخپوشان زیر نظر برانکو ایوانکوویچ تبدیل شده بود، ولی در طول این یک سال و نیم گذشته هر زمان که سرخپوشان از رقیب خود عقب افتاده اند، در بهترین حالت نتیجه را به تساوی کشانده اند. تنها مرتبه ای که سرخ ها پس از عقب افتادن از رقیب خود کامیاب گشتند، به بازی نیمه پایانی لیگ قهرمانان آسیا برابر النصر عربستان برمی گردد که البته در آن بازی هم پرسپولیس در ضربات پنالتی رقیب تا بن دندان مسلح خود را حذف کرد. آیا دیگر آن ذهنیت برتر برای کام بک زدن در پرسپولیس وجود ندارد؟! اگر آری، چرا این گونه است؟!

سوال بعد اینجاست که چرا پرسپولیس که در زمان برانکو و حتی کالدرون بارها توانسته بود در دقایق پایانی دروازه رقیبایش را باز کند، هم اکنون این قدر راحت در این دقایق گل می خورد؟ نگاهی به چند ماه اخیر بیندازیم؛ پرسپولیس پس از قطعی کردن قهرمانی خود در لیگ نوزدهم، در برابر گل گهر سیرجان، بازی ۲–۰ باخته را ۳–۲ می کند، ولی در ثانیه های پایانی گل تساوی را دریافت می کند و بازگشتش عقیم می ماند. این اتفاق در دربی حذفی نیز می افتد، سرخ ها شکست ۱–۰ را با برد ۱–۲ عوض می کنند، ولی در دقایق تلف شده دروازه شان توسط دانشگر باز می شود و در نهایت در ضربات پنالتی حذف می شوند. در بازی با ذوب آهن در این فصل هم دروازه سرخپوشان در دقیقه ۹۰ باز می شود و از همه بدتر این که اتفاق دربی حذفی عینا در همین دربی ۹۴ هم تکرار می شود. حتی در دیدار فینال آسیا نیز در شرایطی که سرخپوشان با گل دیدنی مهدی عبدی در دقیقهٔ ۴۵ از حریف کره ای خود پیش افتاده اند، در اداره بازی تنها برای چند ثانیه به نوعی اهمال می کنند و با پنالتی تقدیمی به رقیب، برد ارزشمند در نیمه اول را در ثانیه آخر از دست می دهند و با روحیه ای شکننده به رختکن می روند. حقیقتا چه مشکلی در پرسپولیس و تمرکز بازیکنانش وجود دارد که این قدر راحت برتری خود برابر حریفان در ثانیه های پایانی در بازی را از دست می دهد، آن هم در شرایطی که در سال های اخیر سرخ ها در گل زدن برابر رقبایشان در دقایق پایانی بازی ها و تغییر نتیجه بازی به نفع خود، تبحری مثال زدنی داشتند؟ پرسش بعد در ارتباط با تعویض های کادر فنی سرخپوشان است. همین دیشب در مطلبی قابل تأمل خساست عجیب کادر فنی پرسپولیس در انجام تعویض در بزنگاه های مهم مورد نقد و بررسی قرار گرفت. این مهم روشن شد که در تمامی بازی هایی که سرخپوشان در دقیقه های تلف شده گل خوردند، کادر فنی آن ها می توانست با انجام یک یا چند تعویض فرایند بازی را مختل کند، ولی هیچ گاه این کار را انجام نداد!

در برنامه فوتبال برتر حمید مطهری کمک مربی یحیی در توجیه این

مسئله عنوان کرد: زمانی که بازیکنان وظیفه محوَل شده خود را به درستی انجام می دهند، دلیلی ندارد که تعویض شوند! به قول عادل آیا می توانیم قانع نشویم؟! وقتی تیم تنها با اختلاف یک گل پیش است، زیر فشار رقیب قرار دارد و تعویض در دقیقه های پایانی می تواند در روند بازی به نوعی تأخیر ایجاد کند، چرا این کادر فنی این کار را انجام نمی دهد؟ چرا به رغم چندین بار ضربه خوردن از این ناحیه این کنش انجام نمی شود؟

شاید همین احسان پهلوان مثال بسیار خوبی در ارتباط با این موضوع

باشد؛ بازیکنی که به دلیل شرایط جثه و فیزیک ریزنقشی که دارد، معمولاً در دقایق پایانی از لحاظ بدنی کم می آورد، دچار مشکل می شود و ضریب اشتباهاتش بالا می رود _همان طور که در بازی با النصر در وقت های اضافه، به دلیل یک بی احتیاطی عجیب (ناشی از خسته شدن و عدم تمرکز لازم) در میانه های میدان کارت زرد دوم را گرفت و در همین بازی با استقلال هم گل تساوی توسط مهدی قایدی روی اشتباه بزرگ و توپ لورفته او در میانه های میدان به ثمر رسید؛ اشتباهی که به رغم بازی خوب پهلوان، ناشی از خستگی مفرط وی در آن دقیقه رخ داد و امید عالیشاه آماده روی نیمکت ماند.

از سویی دیگر این تعویض عجیب و غریب، ناکارآمد، شکست خورده و سوخته مهدی عبدی و آرمان رضانی چرا در هر بازی انجام می شود؟! شاید بد نباشد با وجود مشکلاتی که در خط حمله پرسپولیس وجود دارد، کادر فنی پرسپولیس حداقل برای یک بار هم که شده زوج عبدی–رضانی را امتحان کند، به گونه ای که رضانی به مانند دوران حضورش در سایپا نقش مهاجم کارگر و مکمل را بازی کند و عبدی به عنوان مهاجم هدف تمام کننده، از جنگندگی و فضاسازی رضانی استفاده کند؛ حداقل در یک بازی نه چندان سخت امتحان این مسئله ضرر که ندارد، دارد؟

حمید مطهری در توجیه تداوم فرم بد و نمایش های ضعیف احمد نوراللهی از تغییر پُست وی و استفاده از نوراللهی به عنوان یک بازیکن پُست ۹ کاذب (FALSE ۹) سخن گفت. تردیدی نیست که تعصب و تعهد احمد نوراللهی نسبت به پرسپولیس ثابت شده است، اما زمانی که عملکرد کاپیتان سوم سرخ ها با یک افت محسوس و ملموس مواجه شده و او در همین پست جدیدش کلی موقعیت گلزنی خراب می کند، آیا مثلا این توجیه که «بازیکن خوب خودش را در موقعیت گلزنی قرار می دهد»، کافی ست؟! یادمان نرود که کمال کامیابی نیا در دوران حضورش در فوتبال پایه ها به عنوان یک مهاجم بازی می کرد. هنگامی که نوراللهی در پُست جدید کارآمد نیست و این همه موقعیت خراب می کند، آیا ارزشش را ندارد که به جای پافشاری در استفاده از احمد ناآماده در این پُست، مثلا از همین کمال _یا سابقهٔ بازی به عنوان مهاجم، در پست ۹ کاذب استفاده شود؟ آیا این پافشاری در استفاده از نوراللهی در پست غیرتخصصی آن هم در روزهای افت وی، احمد را از این روند بحرانی خارج می کند یا به این فرم ضعیف در بازی او تداوم می بخشد؟

چند سوال از کادر فنی استقلال

پس از دوران آندره 1 استراماچونی که برای هواداران استقلال به مانند رویایی شیرین بود، آبی ها با دو مربی ایرانی به کار خود در نیم فصل دوم

مدیرعامل باشگاه سپیدرود:

قبل گرفتار شدن تیم به سرنوشت داماش حمایت کنید

وی بیان کرد: ما کاری را با دستان خالی شروع کردیم ولی متأسفانه در فوتبال رشت همه صحبت و جلسه برپا می کنند اما این جلسات؛ خروجی مثبتی ندارد و تاکنون نیز هیچ کمکی به سپیدرود نشده تا ما بتوانیم مبلغی از قرارداد بازیکنان را پرداخت کنیم.

مدیرعامل باشگاه سپیدرود رشت اضافه کرد: این در حالی است که بازیکنان ما با جان و دل بازی می کنند و بازی های خوبی نیز به نمایش می گذارند اما باید بدانیم که نمی توان اقتصاد را از ورزش جدا کرد و اگر از لحاظ مالی نتوانیم بازیکنان را راضی نگه داریم، با مشکل مواجه خواهیم شد.

آقازاده خاطرنشان کرد: هم اینک که اول فصل است باید امتیازات لازم را جمع آوری کنیم تا در پایان فصل با مشکل روبرو نشویم و بازیکنان ما با تمام توان و روحیه بهتر در بازی های آینده ظاهر شوند وگرنه میانه یا پایان فصل، تزییق مالی فایده چندانی ندارد.

وی ابراز امیدواری کرد: مسئولان هرچه زودتر به کمک و یاری سپیدرود بشتابند.

{ورزشی}

لیگ نوزدهم و سپس لیگ بیستم ادامه دادند. آبی ها با یک کادر کاملاً استقلال‌بی به لیگ بیستم پا گذاشتند و هدایت این تیم را محمود فکری رکورددار بستن بازوبند کاپیتانی در تاریخ استقلال بر عهده گرفت. در این میان پر واضح است که کادر فنی استقلال، مجهزترین ترکیب لیگ بیستم را در اختیار دارند، البته شاید در خط دفاع مشکلاتی داشته باشند، ولی استقلال در درون دروازه، خط میانی و به ویژه خط حمله مهره هایی در اختیار دارد که داشتن این مهره ها می تواند برای هر تیمی رشک برانگیز باشد.

حال باید دید که آیا کادر فنی استقلال توانسته اند از این بضاعت و غنانت به نحو احسن استفاده کنند یا خیر.

یکی از مهم ترین نقدهای هواداران استقلال نسبت به تیم خود، شکل بازی آبی پوشان است. استقلال در این فصل مهره های مهم خود در خط حمله را حفظ کرده است، ولی چرا استقلال در ساختن موقعیت گلزنی برخلاف سال گذشته این قدر مشکل دارد؟ چرا موقعیت های گلزنی آبی پوشان غالباً بر اثر اشتباهات رقبا (مانند بازی با گل گهر و همین بازی دربی) ایجاد می شوند؟

یکی از مهم ترین دلایل پیشرفت شگفت انگیز مهدی قایدی این بود که استراماچونی به نوعی او را رها کرد و به او یک آزادی عمل فوق العاده داد تا کنار شیخ دیاباته مخوف ترین خط حمله لیگ نوزدهم را بسازند؛ آیا منحصر و محدود کردن قایدی در کناره ها کارایی این ستاره جوان را کاهش نمی دهد؟ شاید یکی از دلایل مشکل ایجاد موقعیت در جمع آبی پوشان، جدایی علی کریمی در خط میانی آبی پوشان نیز باشد، ولی فراموش نکنیم که اگر «مهدی مهدی پور» به خوبی علی کریمی نبوده و نیست، هرگز بازیکن ضعیفی هم نیست. البته خود مهدی پور

در مصاحبه شب گذشته اش در برنامه فوتبال برتر گفت که دلیل اصلی کند شدن پیشرفت وی در استقلال، ابتلایش به کرونا و از دست دادن بدن سازی و پیش فصل در جمع آبی پوشان بوده است، ولی این نکته هم کاملاً آشکار است که مهدی پور در دوران حضورش در تراکتور و ذوب آهن به نوعی با در اختیار داشتن مترونوم بازی نقشی مهم در تیم هایش داشت. اگر کادر فنی استقلال کمی به مهدی پور آزادی عمل بیشتری دهد، او شاید باز هم به خوبی علی کریمی نشود، ولی دست کم خواهد توانست همان نقش تعیین کننده در تیم های سابقش را برای آبی پوشان ایفا کند؛ این طور نیست؟

یکی دیگر از پرسش های مهمی که از کادر فنی استقلال وجود دارد، تعویض عجیب دیاباته با احمد موسوی در بین دو نیمه دربی اخیر است. آیا این تعویض احساسی نبود؟ آیا این تعویض احساسی تکرار یک اشتباه نبود؟! فراموش نکنیم که کادر فنی وقت استقلال در بازی یک هشتم پایانی لیگ قهرمانان آسیا برابر پاختاکور، به طور همزمان از مثلث شیخ–قایدی–مطهری بهره جستند؛ آیا نتیجه مثبت بود؟ پر واضح است که استفاده همزمان از این سه بازیکن بدترین لطمه و ضربه را به بازی ارسالن مطهری می زند و به نوعی او را از جریان بازی خارج می کند. این اتفاق عینا در دربی ۹۴ هم افتاد، با ورود شیخ به جای احمد موسوی، مطهری مجبور شد که بیشتر به کناره ها متمایل شود و همین مساله روی کارایی او اثری به شدت منفی گذاشت. آیا بهتر نبود به جای شیخ، یک وینگر یا حتی یک هافبک تهاجمی مانند فرشید اسماعیلی به بازی بیاید تا استقلال آن طور ابتکار عمل در نیمه دوم را از دست ندهد و زیر فشار سنگین رقیب دیرینه اش قرار نگیرد؟

در ادامه این سوال هم به وجود می آید که چرا هر گاه استقلال از رقبایش پیش می افتد، به قدری تحت فشار قرار می گیرد که ابتکار عمل را به طور کامل از دست می دهد؟ این اتفاق در هفته دوم برابر فولاد افتاد، به گونه ای که استقلال پس از پیش افتادن از میزبانش، با یک نمایش پرانقاده در نیمه دوم بازی برده را به رقیب جنوبی خود واگذار کرد. همچنین در بازی با نفت آبادان هم که به تساوی منجر شد شاهد این واقعه بودیم. در دیدار برابر گل گهر هم پس از اشتباهات ویران کننده علیرضا حقیقی، گل گهر استقلال را شدیداً تحت فشار قرار داد، به گونه ای که اگر رشادت رشید نبود، آن سه امتیاز حیاتی هم به دست نمی آمد. در دربی هم که همه چیز واضح بود. در حقیقت سوال اصلی برای هوادار استقلال اینجاست که چرا ساختار دفاعی استقلال باید در این حد آسیب پذیر باشد که در هر بازی چندین موقعیت آشکار گلزنی به رقبیان استقلال تقدیم کند. آیا در دیدارهای حساس و کلیدی _ه ویژه در آسیا، صرفاً نمایش های رشید کافی و کارساز است؟

پنجشنبه ۲۵ دی ۱۳۹۹

خبر

علیرضا جهانبخش:

از پیشنهادات هلندی احساس خوبی دارم

بخش ورزش– بازیکن ایرانی تیم فوتبال برایتون انگلیس با بیان اینکه هنوز برای جدایی از این تیم و آینده‌اش تصمیم نگرفته است، گفت: هر زمان که پیشنهادی از هلند به من می‌رسد احساس خوبی دارم.

علیرضا جهانبخش بازیکن ایرانی تیم فوتبال برایتون دربارہ کم بازی کردند در این تیم، گفت: در هلند و ایران من همیشه یک وینگر راست واقعی بودم و می‌توانستم زیاد نفوذ کنم. اکنون دو سال است که این کار را نمی‌کنم. در این فصل سرمربی تیم را متقاعد کردم که می‌توانم در سیستم او بازی کنم. هر روز سخت کار می‌کنم تا بازیکنی باشم که سرمربی می‌خواهد. بازیکن ایرانی تیم فوتبال برایتون انگلیس که مدنظر چند باشگاه هلندی هم قرار داشت، تصریح کرد: وقتی پیشنهادی از یک باشگاه هلندی می‌آید، احساس خوبی برای من است. ایده بسیار خوبی است که درها همیشه به روی من باز هستند.

این بازیکن ایرانی که تا سال ۲۰۲۳ در برایتون قرار دارد، درباره وضعیتش برای جدایی از این تیم یا ادامه کار در برایتون به سایت «VOETBAL INTERNATIONAL» گفت: هنوز تصمیم نگرفته‌ام. این اولین مرحله دشوار در زندگی حرفه‌ای من نیست. من یک مبارز هستم و برای شانس‌هایم به مبارزه ادامه می‌دهم. جهانبخش تاکید کرد: من یک بار به اروپا آمدم تا در بالاترین سطح بازی کنم. با لیگ برتر انگلیس، من در حال حاضر در آن سطح هستم اما صرف بودن در این سطح برایم کافی نیست. درست مثل تیم‌های نایمخن و آلکمار، می‌خواهم اینجا هم چیزی از خودم بر جای بگذارم (تأثیرگذار باشم).

●●●●●

رونمایی از دلایل محکم میلچ برای فسخ قرارداد

بخش ورزش– در شرایطی که طرفداران استقلال همچنان اتفاقات دربی پایتخت را فراموش نکرده بودند، هرویه میلچ یک شوک عجیب را به آنها وارد کرد. مدافع کروات که هیچ واکنشی به نیمکت نشینی اش نداشت، بدون آنکه با کادرفنی و مدیریتی باشگاه هماهنگ کند، با تهیه بلیت تهران را ترک کرد.

میلچ که هیچ کس از مدیران استقلال را از تصمیمش آگاه نکرده بود، همراه با خانواده اش تهران را ترک کرد تا نشان بدهد از اتفاقات زیادی ناراحت است و کار برای او به جایی رسیده که دیگر نمی‌تواند در استقلال فوتبالش را ادامه بدهد. در نگاه اول شاید اینطور به نظر می‌رسید که میلچ بابت نیمکت‌نشینی‌های متوالی ناراحت است و تصمیم به جدایی و فسخ قرارداد گرفته اما ساده انگارانه بود که اگر بخواهیم باور کنیم او فقط به خاطر این موضوع عواقب کارش را در نظر نگرفته باشد.

اگر چه موضوع عدم اعتقاد محمود فکری به سبک بازی میلچ هم در تصمیم این بازیکن تأثیرگذار بوده اما مسائل مهم دیگری هم در این تصمیم ستاره کروات نقش داشتند.

مسئله اصلی که باعث شده میلچ برای فسخ قراردادش به صورت یک طرفه اقدام کند، موضوع مالی با باشگاه استقلال است. طبق قرارداد او با استقلال اگر بیشتر از دو ماه از موعد پرداخت پول به میلچ بگذرد، او می‌تواند با شکایت به فیفا به حق و حقوقش برسد و حالا این ستاره کروات با توجه به مطالباتی که دارد، قصد شکایت از استقلال به فدراسیون جهانی را کرده است.میلچ طی روزهای گذشته نیز صحبتی درباره مشکلاتش با باشگاه بر زبان نیاورد تا به نوعی دو ماه از عقب افتادن مطالباتش بگذرد و بتواند دلیل محکمی برای ترک ایران داشته باشد.

مسئله دیگری که باعث ناراحتی این بازیکن شد، تمدید قراردادش است. از مدت‌ها قبل مدیران باشگاه استقلال صحبت هایی درباره تمدید قرارداد این ستاره کروات انجام دادند و با اینکه تصور می‌شد این موضوع خیلی زود به سرانجام می‌رسد اما محقق نشد. ظاهراً میلچ که علاقه داشته قراردادش تمدید شود، وقتی با عدم تمایل باشگاه برای این موضوع مواجه می‌شود ناراحتی بیشتری به سراغش می‌آید.

از طرف دیگر بر اساس ادعای وکیل کروات این بازیکن، مسئولان استقلال برای آنکه قراردادش میلچ را تمدید کنند به او پیشنهاد دادند تا مبلغ قراردادش را کاهش بدهد اما در این خصوص با ستاره کروات توافق نکردند و موضوع تمدید قرارداد هم تاکنون بدون نتیجه مانده است. از طرفی استقلال‌ها پول میلچ در فصل جاری را هم به موقع پرداخت نکردند و حتی گفته می‌شود که با نیمکت نشین کردن او می‌خواستند فشار به این بازیکن بیاورند تا مبلغ قراردادش را کاهش بدهد که به نتیجه نرسیدند و در نهایت منجر به ترک ایران توسط میلچ شد.

●●●●●

اتفاق عجیب در انتخابات فدراسیون فوتبال

بخش ورزش– مجمع انتخاباتی فدراسیون فوتبال دهم اسفند به منظور انتخاب رئیس و اعضای هیات رئیسه این فدراسیون تشکیل خواهد شد. تفاوت مجمع پیش رو با مجامع گذشته در افزایش تعداد نفرات از ۷۵ به ۸۹ نفر است که رقابت میان نامزدها را افزایش می‌دهد و فرد پیروز باید آرای بیشتری را نسبت به گذشته به دست آورد.

با این حال برخلاف آنچه تصور می‌شود، فقط ۸۴ نفر در این مجمع حضور خواهند داشت؛ یعنی ۵ نفر کمتر از آنچه در اساسنامه پیش بینی شده اما این موضوع به این معنی نیست که آرای کمتری در داخل صندوق رای انداخته خواهد شد!

در واقع در مجمع پیش رو سه نفر دارای دو حق رای هستند که این موضوع یک برتری دو برابری در قیاس با سایر اعضای مجع است که همگی از یک حق رای برخوردار هستند.این سه نفر مدیرعامل پارس جنوبی جم،مدیرعامل مس رفسنجان و مدیرعامل سایپا هستند که می‌توانند دهم اسفند در رای گیری، دو برگه را به عنوان آرای خود داخل صندوق بیندازند. اما این اتفاق چطور ممکن است؟

طبق اساسنامه، سایپا به عنوان یکی از تیم‌های لیگ برتر مردان و همینطور یکی از دو تیم لیگ برتر فوتسال بانوان، مس رفسنجان به عنوان یکی از تیم‌های لیگ برتر دسته یک و لیگ برتر فوتسال بانوان و پارس جنوبی به عنوان یکی از تیم‌های لیگ برتر مردان و لیگ برتر فوتبال ساحلی مردان، هر یک دارای دو حق رای هستند. در نهایت بهرام رضاییان (مدیرعامل پارس جنوبی)، مجید زین‌الدینی (مدیرعامل مس رفسنجان) و مهرداد سراجی (مدیرعامل سایپا) از دو حق رای در انتخابات پیش رو برخوردار خواهند بود.

مفقودی

اصل سند و فاکتور فروش خودرو سواری جک مدل

۱۳۹۶ به شماره نیروی انتظامی ایران ۴۶-۹۳۲ ل ۴۱

و شماره شاسی NAKSH7328HB151204

و شماره موتور HFC4GA31DH0014635

به رنگ سفید–روغنی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.